

СКИТНИШКИ НАПЪВЪ

на Роза Попова

Пѣсень моя, звуци глухи, —
Есень ли презъ тебе вѣй,
Бавно капятъ листи сухи,
Славей никжде не пѣй.

Дѣ сж радость и копнежи,
Спомень ли сж свѣтли дни?
Горестъ пѣтища бележи
Въ лѣсове и равнини.

Дебнатъ хали, дебне есень,
Тежка участь кой ще спре?
Въ тебъ ли моя мрачна пѣсень
Всѣки мигъ сърцето мре.

15 май, 1925 г.

Теодоръ Траяновъ

МИНЬОРНИ ЗВУЦИ

Изъ албума на Роза

Миньорни звуци... Морно тѣ замиратъ
На пребледнѣли трепетни уста...
Дал' образитъ на мечтитъ дирятъ,
Иль трижди клетата имъ красота
Проклинатъ глухо въ нѣмо отчаяне?...

Трагедията на душа пропита
Съ сълзи на увѣхли младини
Какъ горко въ тия звуци се преплита...
О, Боже, радость въ тазъ душа турни,
Не давай блѣнь за гробъ да я обхване!

Дим. Ивчовъ Бояджиевъ